

Sekretariat, skal jeg ikke misunde dem den Fornøjelse; jeg mener blot, at den Indretning kunde anbringes et andet Sted end her, saa kunde Rigsdagsmændene faa Arbejdslokaler, hvad de i Øjeblikket ikke har. Det er der bogstavelig talt ikke. I Fjor var der fire, men siden da er der dannet et Par nye Partier, og de har faaet Værelserne, saa der findes ikke længere noget, hvortil en stakkels menig Rigsdagsmand i saa Henseende kan hælde sit Hoved. Jeg synes, det var rimeligt først at skaffe Arbejdslokaler til Rigsdagsmændene; derefter kunde man saa begynde at tage fremmede ind som logerende, hvis det skulde være nødvendigt.

Der er ogsaa noget, der hedder Det interparlamentariske Udvalg eller Kommission, det har ogsaa lagt Beslag paa nogle Lokaler i Etagerne. Det er en Institution, der beskæftiger sig med at planlægge Udflytter for dertil indrettede Rigsdagsmænd om Sommeren, og der er et Udvalg, som er optaget af at rejse ud og planlægge pæne smaa Middage, og hvad de ellers kan finde paa, men jeg synes, at en saadan Planlægelse kunde foregaa udenfor Rigsdagens Lokaler. Da det drejer sig om Spisning og Madvarer, kunde det passende foregaa paa en Restauration. I hvert Fald maa Rigsdagen først og fremmest have Arbejdsplads, saa faar det gaa med de fremmede, som det bedst kan.

Naar man ikke har Raad til at skaffe Arbejdslokaler, forekommer det mig heller ikke nødvendigt at købe et Maleri til 20 000 Kr. og hænge det op her lige udenfor Døren. Det er et Maleri, der, om det hører hjemme noget Sted, nærmest hører hjemme paa Frederiksborg, hvor selv Nationalisterne ikke kommer mere end een Gang i deres Liv — for at de kan sige, at de har været der. Her hører det Billede ikke hjemme, og da navnlig ikke af den Grund, at Sekretæren er med paa Billedet; han hører absolut ikke med her, han skabte den Uro, han kunde, i den Tid, han var i Flensborg, saa der er ingen Grund til at forevige ham paa et Maleri; skulde han foreviges, skulde det efter min Mening være paa en anden Maade. I alt Fald, 20 000 Kr. er mange Penge; naar man ikke har Raad til at skaffe os de fornødne Arbejdslokaler, synes jeg, det Maleri kunde vente.

Nu har man sat et Glasmaleri i et Vindu. Det er meget fint og smukt, og jeg ser gerne smukke Malerier, ogsaa Glasmalerier; men det tager Lys. Det eneste Lokale, hvor der er ordentligt Lys, er denne Sal her, og her anbringer man straks Talerstolen lige foran det ene Vindue, hvilket der ikke er nogen fornuftig Mening i, idet man af den Grund ikke kan tale saaledes, at alle Medlemmer kan høre det, lige saa lidt som Referenter og Tilhørere. Der er endvidere den Fare derved, at Formanden og Sekretæren bliver befængt med Gigt og Podagra og andre ondartede Sygdomme, fordi det trækker ind igennem Vinduet. Naar der en Gang kommer en Mand, som skriver denne Bygnings Historie, vil han forundre sig over, at Menneskene kan være saa upraktiske. Ude i den lange Korridor er der kun eet Sted, hvor der er en Smule Lys, og dér har man nu anbragt et Glasmaleri. Jeg ved ikke, om det er symbolsk, at det er anbragt foran Grundloven, saaledes at alt Lys tages fra denne; man kunde gerne lade Folk se den, det er dog en af de faa Mærkværdigheder, vi har. Og man kunde gerne have ladet os beholde den Smule Lys, vi har.

Maa jeg endelig vedrørende Rigsdagen rette et lille Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Der ligger en Sandørken her udenfor, man kalder den vist Ridebanen. Det er grumme sjældent, man ser nogen ride dér; der kommer en Gang imellem en Rideknægt, der rører nogle Heste — det kunde han gøre paa en Landevej eller en Fælle; der kommer om Foraaret nogle unge Damer, der enten er blevet forlovet eller venter at blive det — de holder deres Stævnemøder dér, og de skal jo holdes et Sted, men jeg synes, de kunde holdes et mere passende Sted end just derude. Jeg synes, det vilde være rimeligt at forvandle denne Plads til en smuk Have som Bibliotekshaven, og denne Tanke henstiller jeg da til den højtærede Indenrigsministers velvillige Overvejelse. En tidligere Indenrigsminister har alt været saa elskværdig at love mig at overveje Sagen; saa gik han imidlertid af og fik ikke Tid til Overvejelse. Nu haaber jeg, at den nuværende højtærede Indenrigsminister ikke maa smutte ud, inden han faar overvejet Spørgsmaalet (Munterhed)..... Ja, man ved jo ikke, for Ministre falder af og kom-